

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. év május hó 13. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

VÉGZÉST:

A zsarolás büntette és más bűncselekmények miatt ***az I. r. vádlott és társai*** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 9.B.704/2009/33. számú ítéletét az I. rendű vádlott tekintetében ***helybenhagyja***.

Kötelezi az I. rendű vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 9.375 (kilencezer-háromszázhetvenöt) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2010.február 10. napján kelt 9.B.704/2009/33. számú ítéletével az I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 323.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő zsarolás büntetében, mint társtettes, a Btk. 263/A.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző lőszerezéssel visszaélés büntetében és 3 rb. a Btk. 225.§-ba ütköző hivatali visszaélés büntetében. Ezért őt halmazati büntetésül 2 év 8 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a járulékos kérdések, így az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés tartamába beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az ítélet a II. r. és a III. r. vádlott tekintetében elsőfokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. r. vádlott és védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.215/2010/1. számú átiratában a tényállás 1. pontja tekintetében a nyomozati iratok 353. oldalán kezdődő összefoglaló feljegyzésnek a tárgyalás anyagává tétele végett tárgyalás kitűzését, a

tényállás kiegészítését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános tárgyaláson a vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Annak hangsúlyozása mellett, hogy nem ért egyet a védelem az ismeretlen zsarolóra vonatkozó és a 2. pontnál a tévedésre hivatkozó védekezés elutasításával az igen jelentős időmúlásra, kiskorú gyermekre, rendezett családi kapcsolatra, főiskolai végzettségre, a beismerő vallomásra, a 6 hónapos kényszerintézkedésre figyelemmel felfüggesztett büntetés kiszabását indítványozta.

Az I. r. vádlott felszólalásában előadta, hogy élettársával 2010. decemberében házasságot kötött, idős, kevés nyugdíjjal rendelkező, kórházi ellátásra szoruló nagyanyját támogatja. Üzletvezető 200.000-250.000 forint havi jövedelemmel. Elismerte, hogy hibázott, de azóta - a 6 hónapos előzetes letartóztatás döntő volt ebben - megváltozott az élete, mindent újrakezdett, szeretné, ha továbbra is gondoskodhatna rá szoruló hozzátartozóiról.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség arra utalással, hogy nem eltúlzott a kiszabott büntetés és így nem indokolt annak enyhítése, az 1. tényállási pont kiegészítése mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán arra hivatkozott, hogy 6 éve történt az, amit a mai eszével nem követett volna el. Szeretne egyetemet végezni, jelenleg is nyelvet tanul.

A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

Az ítéletábrát az I. r. vádlott és védője fellebbezése folytán az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése és a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi, valamint a megismételt eljárásra vonatkozó szabályokat túlnyomórészt betartotta.

Indokoltan mellőzte az érdemi információval nem rendelkező tanú 1. tanúkenti meghallgatását és törvényesen utasította el a rendelkezésre álló bizonyítékok tükrében szükségtelen tanú 2. tanúkenti meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványt.

A vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, a bizonyítékok közül azonban az okirati bizonyítékokat nem tette teljeskörűen a tárgyalás anyagává.

A tényállás 2. és 3. pontja lényegében megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésben írt hibáktól és hiányosságoktól. A tényállás 1. pontja azonban - mivel a cselekmény elkövetése szempontjából lényeges időpontok nem kerültek rögzítésre -

kisebb fokban megalapozatlan, az erre vonatkozó okirati bizonyítékok felolvasásának és így tárgyalás anyagává tételének elmaradása miatt.

Ezért az ítélet tábla a Be. 363.§ (2) bekezdés b) pontja alapján tárgyalás keretében felolvasással a tárgyalás anyagává tette a nyomozati iratok 353. oldalán kezdődő összefoglaló feljegyzést és a felvett bizonyítás eredményeként a tényállást a Be. 352.§ (1) bekezdés b) pontja alapján az alábbiakkal egészítette ki:

Az ítélet 4. oldal 2. bekezdését: a sértett 5 óra 21-kor észlelte a gépkocsit és ezért hívta fel tanú 5-öt;

4. oldal 4. bekezdését: az I. r. vádlott 5 óra 54-kor hívta fel a sértettet a tanú 3. nevén lévő telefonszám 1. telefonról;

4. oldal 5. bekezdését: ugyanerről a telefonról az I.r. vádlott 14 óra 59-kor hívta fel ismét a sértettet;

5. oldal 1. bekezdését: 2005. május 12-én az I.r. vádlott 15 óra 15-kor telefonált és beszéltek meg a találkozót május 16-án 18 órára;

Az I.r. vádlott 17 óra 40-kor és 17 óra 51-kor felhívta a várakozó sértettet, hogy nem ő, hanem egy kollégája megy a pénzért és a pénzt a kürtös kalácsosnál kell átadnia; A vádlott 18 óra 05-kor lefolytatott beszélgetés során utalt arra, hogy a pénz nem jutott el hozzá;

5. oldal 2. bekezdését: a vádlott 2005. május 16-án 10 óra 05-kor és 10 óra 06-kor a saját (telefonszám 2.) telefonjáról telefonált a sértettnek. Ezt követően az ismeretlen személy 12 óra 01-kor és 12 óra 10-kor hívta a sértettet a telefonszám 3-as telefonról, amelynek előfizetője tanú 4. és megfenyegette;

Az I.r. vádlott a 19 óra 47-kori telefonhívásakor utalt e fenyegető telefonra;

5. oldal 3. bekezdését: 2005. május 17-én 6 óra 06-kor, 2005. május 18-án 14 óra 04-kor és 16 óra 17-kor a saját telefonján hívta az I.r. vádlott a sértettet;

2005. május 19-én a sértett 8 óra 33-kor hívta vissza az I. r. vádlottat a 3 millió forint átadásával kapcsolatban;

5. oldal 4. bekezdését: a sértett 12 óra 11-kor hívta vissza az I.r. vádlottat azzal, hogy a pénzáadás részleteit a másnapi 11-12 óra közötti telefonbeszélgetés során részletezik;

2005. május 20-án az I.r. vádlott a saját telefonjáról 11 óra 04-kor és 11 óra 05-kor hívta fel a sértettet és találkozót beszéltek meg.

A ténylegesen okozott 2.400.000 forint kár nem térült meg.

A tényállás 2. pontjához (ítélet 5. oldal 5. bekezdés) az indoklás 11. oldal 3. bekezdés első mondatából a törvényhelyet és a második mondatot a tényállásba átemeli.

Az I. r. vádlott előadása alapján a személyi részt azzal egészíti ki, hogy a vádlott élettársával 2010. decemberében házasságot kötött, a vádlott a zöldséges nagykereskedés üzletvezetőjeként dolgozik, havi jövedelme 200.000-250.000 forint.

Az így kiegészített és pontosított tényállás már minden tekintetben megalapozott, következésképp ez a tényállás irányadó volt a másodfokú eljárásban.

Az elsőfokú bíróság részletesen eleget tett indokolási kötelezettségének.

E körben számot adott arról, hogy az I. r. vádlott védekezését a tényállás 1. pontja tekintetében miért nem fogadta el, illetve mely bizonyítékokat és miért vett alapul a tényállás megállapításánál.

A tényállás 2. és 3. pontjával kapcsolatban az I. r. vádlott beismerő vallomást tett. A tényállás 2. pontját illetően a fegyverszakértői vélemény, a vádlott ténybeli beismerését alátámasztotta, a tényállás 3. pontját illetően pedig a vádlotti előadást a lekérdezések híváslistája és a vádlott azonosító száma, mint okirati bizonyíték erősítette meg.

A tényállás 1. pontjával kapcsolatban törvényesen fogadta el az elsőfokú bíróság a sértett és tanú 5. tanúk vallomását a vádlotti védekezéssel szemben. Részletesen megindokolta, hogy miért nem volt elfogadható a fenyegetettségére, az ismeretlen zsarolóra vonatkozó vádlotti védekezés. Az e körben értékelt bizonyítékok azzal egészítendő ki, hogy az I.r. vádlott és a sértett között lefolytatott telefonbeszélgetések időpontjai, az ezt követő sértetti magatartás, a sértett a feljelentésében és a tanúmeghallgatása során előadottakban visszaigazolást nyertek.

A híváslisták adatai szerint az I. r. vádlott, illetve az ismeretlen személy azokon a napokon és azokban az időpontokban hívta a sértettet, amely időpontokat a feljelentésben megjelölt. Ezt a nyilatkozatát pedig végig következetesen fenntartotta.

A hangtechnikai szakértői is alátámasztotta a fenti beszélgetések megtörténtét.

A vádlott védekezésével szemben az volt megállapítható, hogy a sértett érezte magát fenyegetett helyzetben, ezért is kérte a hatóság segítségét. Tette ezt annak ellenére, hogy ezzel egyúttal az általa elkövetett bűncselekményről és számot kellett adnia.

Ugyancsak elfogadható tanú 5-nek - az I.r. vádlottat terhelő - vallomása is. Az I. r. vádlott sem vitatta, hogy 2005. május 19-én találkozott a tanúval, tanú 5. tanú pedig következetesen állította, hogy ez a személy ugyanaz volt, mint akivel a háza előtt 2005. május 12-én találkozott.

Egyúttal alátámasztotta a sértett előadását is, aki észlelte, hogy a tanú házában várakozik a gyanús Opel típusú gépkocsi.

A megalapozottan megállapított tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére és helyes okfejtéssel utasította el a vádlott tévedésre hivatkozó védekezését a tényállás 2. pontjával kapcsolatban.

Törvényes a cselekmények jogi minősítése is. E körben helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy a tényállás 1. pontját illetően nem vesztegetés, hanem

vagyon elleni bűncselekmény valósult meg. A tényállás 3. pontjával kapcsolatban ugyancsak helytálló az okfejtése és helyes a Btk. 2.§-ára hivatkozással az elkövetéskori rendelkezések alkalmazása is.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság részben sorolta fel helyesen, azok az alábbiak szerint pontosításra és kiegészítésre szorulnak.

Az ítélőtábla a súlyosító körülmények köréből mellőzte a cselekmények korrupciós jellegét, egyúttal további súlyosítóként értékelte, hogy az I.r. vádlott a vagyon elleni bűncselekményt hivatali beosztásával visszaélve követte el.

Az enyhítő körülményeket illetően - mivel csak kis részben róható a vádlott terhére - nagyobb nyomatékot tulajdonított annak, hogy a vádlott 6 éve áll a büntetőeljárás hatálya alatt és ugyancsak nagyobb nyomatékkal értékelte a részbeni bűnösségre is kiterjedő beismerést és ténybeli beismerést.

A bűnösségi körülmények fenti változtatása ellenére a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés arányban áll a bűncselekmények tárgyi súlyával, társadalomra veszélyességével, a vádlott alanyi bűnössége fokával és az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekkel, valamint megfelel a büntetés céljainak is. Ezért a büntetés lényeges enyhítésére, a vádlott javára enyhítő szakasz alkalmazására és a védelem által szorgalmazott próbaidőre felfüggesztésre törvényes lehetőséget nem látott.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései és a járulékos kérdéseket illető döntései törvényesek és csak annyiban szükséges a kiegészítés, hogy az I. r. vádlott a helyesen meghatározott végrehajtási fokozathoz igazodóan, a büntetés $\frac{3}{4}$ részének letöltése után a Btk. 47.§ (2) bekezdés II. tétele alapján feltételes szabadságra bocsátható.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján az I. r. vádlott tekintetében helybenhagyta.

A vádlott védelmét a másodfokú eljárásban kirendelt védő látta el. Ennek költségét a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján az ítélőtábla megállapította és mivel a bejelentett fellebbezések eredményre nem vezettek akként rendelkezett, hogy azt a vádlott viseli.

Budapest, 2011. év május hó 13. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Magócsi István sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 9.B.704/2009/33. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.105/2010/8. számú végzése folytán az I. r. vádlott tekintetében 2011. május 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2011. év május hó 13. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő